

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 138/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. L. T., bytom P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva personálnym rozkazom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 335 z 28. októbra 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. L. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2005 doručená sťažnosť JUDr. L. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva personálnym rozkazom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 335 (ďalej len „personálny rozkaz“) z 28. októbra 2002.

Podľa sťažovateľa Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) ho dňom doručenia personálneho rozkazu z 28. októbra 2002 prepustilo zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona

č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov PZ“). Personálny rozkaz bol sťažovateľovi doručený 7. novembra 2002. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že dôvodom pre vydanie personálneho rozkazu mala byť skutočnosť, že sťažovateľ v čase mimo výkonu služby 17. októbra 2002 mal riadiť osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a havarovať s ním. Sťažovateľ ďalej uvádza: *«Dňa 23. 10. 2002 som bol oboznámený s „Návrhom na moje prepustenie zo služobného pomeru“, ale takýto záznam pracovníkov ÚIS-156/IKE-KP-2002 neexistoval a ani mi nebol predložený k oboznámeniu. Uvedený záznam bol vyrobený nezákonným spôsobom! Ako ďalší dôkaz v PR MV SR č. 335 z 28. 10. 2002 sa uvádza „záznam k dopravnej nehode (...).“ Uvedený záznam nepreukazuje tú skutočnosť, či som spôsobil dopravnú nehodu alebo nie. Z dôvodu toho, že ja som dňa 17. 10. 2002 nespôsobil dopravnú nehodu, ale na moje prepustenie bola zneužitá nehoda môjho syna (...).»* Pred vydaním personálneho rozkazu malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu § 233 ods. 1 a 2, § 238 ods. 1, 2 a 3 a § 241 ods. 1 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ a § 73 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na základe čoho je personálny rozkaz ministerstva neplatný.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol uznesením:

«Sťažnosť navrhovateľa JUDr. L. T. vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č.: „Personálny rozkaz MV SR č. 335 z 28. 10. 2002“ prijíma na ďalšie konanie.»

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľ navrhuje, aby senát ústavného súdu rozhodol nálezom:

„Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Bratislava v konaní vedenom pod č. 335 svojím personálnym rozkazom zo dňa 28. 10. 2002 porušila základné ľudské práva a slobody JUDr. L. T. podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

JUDr. L. T. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- Sk, ktoré je Ministerstvo vnútra v Bratislave povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva personálnym rozkazom ministerstva č. 335 z 28. októbra 2002.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Personálny rozkaz ministerstva, ktorým malo byť porušené základné právo sťažovateľa, bol sťažovateľovi doručený ešte v roku 2002, z čoho teda vyplýva, že do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu (7. apríla 2005) sťažovateľovi uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd už na svojom predbežnom prerokovaní sťažnosti o porušení základného práva označeným personálnym rozkazom ministerstva rozhodol tak, že sťažnosť odmieta ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť sťažovateľa mohol odmietnuť aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu, pretože z obsahu sťažnosti nevyplýva a sťažovateľ to ani netvrdil, že využil postup podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2005